

2006. március 16., csütörtök

A BIZOTTSÁG ÁLTAL
JAVASOLT SZÖVEG

A PARLAMENT
MÓDOSÍTÁSAI

Módosítás: 38

I. melléklet 6a-6f. francia bekezdés (új)

- **borecet,**
- **korinthusi szőlőecet,**
- **bogyósgyümölcs-bor vagy bogyós gyümölcsből erjesztett italok, az almabor és a körtebor mellett,**
- **só, hagyományos tengeri só és felszínen kitermelt tengeri só („sóvirág”),**
- **fűszerek,**
- **illóolajos növénykeverékek.**

Módosítás: 39

II. melléklet 7. francia bekezdés

– fűz,

– fűz és fűzből készült tárgyak,

P6_TA(2006)0096

A Bizottság 2005. évi bővítési stratégiai dokumentuma

Az Európai Parlament állásfoglalása a Bizottság 2005. évi bővítési stratégiai dokumentumáról (2005/2206(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság 2005. évi bővítési stratégiai dokumentumára (COM(2005)0561),
- tekintettel a Horvátországgal való csatlakozási partnerségbe foglalt alapelvekről, prioritásokról és feltételekről szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0556),
- tekintettel a Törökországgal való csatlakozási partnerségbe foglalt alapelvekről, prioritásokról és feltételekről szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0559),
- tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság európai uniós tagságra irányuló kérelméről szóló bizottsági véleményre (COM(2005)0562) és az ehhez kapcsolódó, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal való csatlakozási partnerségbe foglalt alapelvekről, prioritásokról és feltételekről szóló tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0557),
- tekintettel a Bosznia és Hercegovinának az Európai Unióval kötendő stabilitási és társulási megállapodásról szóló tárgyalásokkal kapcsolatos készenlétéről szóló megvalósíthatósági tanulmányban azonosított prioritások végrehajtásának tekintetében Bosznia és Hercegovina által elért haladásról szóló, a Tanácsnak címzett bizottsági közleményre (COM(2005)0529),
- tekintettel a Bizottságnak az Albánia (SEC(2005)1421), Koszovó (SEC(2005)1423), Bosznia és Hercegovina (SEC(2005)1422), Szerbia és Montenegró (SEC(2005)1428), Törökország (SEC(2005)1426) és Horvátország (SEC(2005)1424) által elért haladásról szóló jelentéseire,
- tekintettel a Bizottságnak „A nyugat-balkáni országok az Európába vezető úton: a stabilitás megszilárdítása és a jólét megteremtése” című 2006. január 27-i közleményére (COM(2006)0027),

2006. március 16., csütörtök

- tekintettel a Törökországgal való tárgyalások megkezdéséről szóló 2005. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel 2004. szeptember 16-i ⁽²⁾ és 2005. szeptember 29-i ⁽³⁾, állásfoglalásaira és a szerbiai vajdasági régióban az etnikai és nemzeti kisebbségek helyzetére, valamint a régióba küldött 2005. januári és februári tényfeltáró missziójának jelentésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0025/2006),
1. üdvözli, hogy a Bizottság stratégiai dokumentuma kifelé tekintő Európai Unió mellett száll síkra, amely a vele szomszédos országok számára továbbra is megbízható partnerként jelenik meg, és amely elkötelezte magát a szilárd demokráciák elősegítése és a virágzó gazdaságok mellett;
  2. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy szorosan működjenek együtt a kommunikációs stratégia megalkotásakor azért, hogy megfeleljenek az európai lakosság jogos aggodalmainak az Unió bővítésével és az integrációval kapcsolatban;
  3. meglelégedéssel veszi tudomásul, hogy az Európai Unió bővítési stratégiája által nyújtott ösztönzés megkérdőjelezhetetlenül hozzájárult a reformok beindításához Törökországban, Horvátországban, és a nyugat-balkáni országokban;
  4. helyesli és támogatja, hogy a Bizottság hangsúlyt helyez a tisztességes és szigorú feltételekre, és ezáltal egyértelmű és tárgyilagos követelményeket határoz meg a csatlakozási folyamat minden egyes szakaszára, ami lehetővé teszi, hogy a tárgyalások csak akkor folytatódjanak, ha a Bizottság megbizonyosodott minden vonatkozó feltétel teljesüléséről; ezért megerősíti, hogy az egyes tagjelölt országok előrehaladása saját érdemtől függ;
  5. emlékeztet arra, hogy az Uniónak az 1993-as koppenhágai Európai Tanácson megfogalmazott befogadási kapacitása az új országok csatlakozásának egyik feltétele marad; úgy véli, hogy az Európai Unió természetének meghatározása, beleértve a földrajzi határait, alapvető fontosságú a befogadási kapacitás fogalmának megértéséhez; kéri, hogy a Bizottság 2006. december 31-ig nyújtson be jelentést, amely meghatározza az e fogalmat alátámasztó főbb elveket; felkéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe ezt a tényezőt az átfogó tárgyalási menetrendben; felhív arra, hogy az Európai Parlament Külügyi Bizottsága az Alkotmányügyi Bizottsággal együtt kapjon engedélyt saját kezdeményezésű jelentés elkészítésére ebben a témában;
  6. véleménye szerint az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés ratifikálásának holtpontra jutása megátalja az Uniót befogadási képességének növelésében;
  7. emlékezteti a Tanácsot arra, hogy mielőtt végleges döntést hoz bármilyen új tagállam csatlakozásáról az Európai Unióhoz, biztosítania kell, hogy elegendő költségvetési forrás álljon rendelkezésre az Európai Unió politikáinak megfelelő finanszírozására;
  8. újra megerősíti igényét, miszerint a Bizottság vonatkozó javaslatával szemben a 4. fejezet alatt (Az EU mint globális partner) 2,5 milliárd eurós növelésre és 1,2 milliárd euró átcsoportosítására van szükség, különösen az előcsatlakozási, valamint a szomszédsági, és partnerségi eszközök céljaira;
  9. megismétli, hogy továbbra is a hosszú távú európai perspektíva marad az elérendő cél a már meghatározott kritériumok és feltételek, többek között az Unió fogadási képessége, valamint az Unió által tett kötelezettségvállalások – amelyeknek egy lehetséges tárgyalási menetrend részét kell alkotniuk – alapján;
  10. felhívja ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy amennyiben e perspektíva a működési lehetőségek szélesebb skáláját igényli, nyújtson be az EU-val fenntartott szoros többoldalú kapcsolatra vonatkozó javaslatot az összes, tagsági kilátással jelenleg nem rendelkező európai ország esetében; hangsúlyozza, hogy a teljes jogú tagság felé vezető közbelső lépcsőként az összes elismert tagsági kilátással rendelkező ország saját döntése szerint csatlakozhat ehhez a többoldalú keretrendszerhez;
  11. úgy véli, hogy egy ilyen választási lehetőség olyan európai perspektívát kínálna, amely elengedhetetlen a szükséges belső reformok elősegítéséhez a kérdéses országokban;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0350.

⁽²⁾ HL C 140. E, 2005.6.9., 163. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0369.

2006. március 16., csütörtök

12. megerősíti, hogy az EU integrációs folyamatát nem vezérelhetik pusztán technokrata kritériumok, hanem az teljes elkötelezettséget kíván a szabadság és a demokrácia elve, az emberi jogok tiszteletben tartása, az alapvető szabadságjogok és a jogállamiság iránt; az uniós csatlakozásra való készenlét értékelésekor az ezeknek az értékeknek való megfelelést döntő tényezőnek tekinti majd;

13. felhívja az Európai Unió tagállamait, hogy tartsák tiszteletben kötelezettségvállalásaikat az érintett országok lehetséges csatlakozása tekintetében; kiemeli, hogy a politikai feltételek eredményes alkalmazása azon a meggyőződésen is múlik, hogy az Európai Unió szilárdan kitart az ezen országok európai kilátásaival kapcsolatos döntései mellett;

14. emlékezteti ugyanakkor a tagjelölt és a lehetséges tagjelölt országokat, hogy alapvető fontosságú az EK jognak való megfelelés érdekében elfogadott jogszabályok szigorú átültetése és végrehajtása; ezzel összefüggésben meggyőződése, hogy alapvető előfeltétel a szükséges logisztikai és pénzügyi forrásokkal ellátott, valóban független és jól működő közigazgatás és igazságszolgáltatási rendszer léte; felhívja ezért ezeket az országokat, hogy a Bizottság támogatásával tegyenek konkrét intézkedéseket ennek biztosítására;

15. megítélése szerint a tagjelölt országoknak bizonyítaniuk kell, hogy a Schengeni Megállapodáshoz való csatlakozásuk után képesek lesznek az Unió külső határainak megvédésére;

16. megerősíti a Nyugat-Balkánt érintő legfontosabb ügyekkel – így az etnikai és vallási megbékéléssel, a határokon átnyúló együttműködéssel és a személyek szabad mozgásával, a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel, a menekültek hazatérésének elősegítésével, a külföldi tőke számára vonzó szabadkereskedelmi térség létrehozásával, a környezeti erőforrások megosztásával és a határokon átnyúló hálózatok fejlesztésével – kapcsolatos regionális együttműködés szükségességét; úgy véli, hogy a Bizottságnak a különböző tárgyalási fórumokon és a rendelkezésére álló különféle támogatási programokon keresztül aktívan törekednie kell e cél felé, tényleges ösztönzők biztosításával; emlékeztet a stabilitási egyezmény e téren tett hozzájárulására, és támogatja erőfeszítéseit, melyek célja a nyugat-balkáni országok nagyobb mértékű részvételének támogatása a regionális integrációs folyamatban;

17. úgy ítéli meg, hogy a regionális fejlesztési és befektetési programoknak, a közös oktatási és foglalkoztatási kezdeményezéseknek, illetve a közös közlekedési és turisztikai terveknek végül jóval az összes érintett ország EU-hoz való csatlakozása előtt olyan közös mechanizmusokhoz kell vezetniük, amilyen például a nyugat-balkáni vámunió;

18. sürgeti a nyugat-balkáni országokat, hogy biztosítsák a kisebbségi jogokat és a kisebbséghez tartozó személyek szülőföldre való visszatérésének jogát;

19. a mintegy három millió menekült és az országokon belül lakóhelyét elhagyni kényszerülő személy örökségének megoldásában tett fontos előrelépésként üdvözli a Horvátország, Bosznia-Hercegovina, valamint Szerbia és Montenegró által 2005. január 31-én Szarajevóban aláírt megállapodást a menekültek visszatéréséről és a vagyoni kárpótlásról; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ne csökkentsék tovább a lakóház-rekonstrukcióval és gazdasági fenntarthatósággal kapcsolatos tervekre adott hozzájárulásukat, és ahol lehetséges, az adományok, hitelek, és befektetések feltétele a visszatérőknek adott foglalkoztatási lehetőség legyen;

20. megjegyzi, hogy a gazdasági növekedés ellenére a munkanélküliség még mindig elfogadhatatlanul magas a Nyugat-Balkánon; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy a munkahelyteremtést a prioritások egyikeként vegye fel a régiót érintő átfogó politikájába;

Törökország

21. meggyőződése, hogy a demokratikus és világi Törökország építő szerepet játszhat a civilizációk közötti megértésben;

22. megjegyzi, hogy míg Törökországban folyamatban van a politikai átmenet, a változás üteme 2005-ben lelassult, és a reformok végrehajtása továbbra is egyenetlen; reményét fejezi ki, hogy a tárgyalások megkezdése kedvezően hat majd a további szükséges reformokra, amelyeket Törökországnak annak érdekében kell folytatnia, hogy megfeleljen minden politikai és gazdasági kritériumnak; elvárja, hogy a Bizottság szigorúan és alaposan vizsgálja meg a fejleményeket, különös tekintettel az emberi jogokra és az alapvető szabadságjogokra, a jogállamiságra és a demokráciára vonatkozó jogi rendelkezések Törökország általi hatékony végrehajtására;

2006. március 16., csütörtök

23. minden létező jogi és gyakorlati akadályt felszámolására sürgeti Törökországot, hogy minden török állampolgár élvezhesse az alapvető jogokat és szabadságokat, nevezetesen a véleménynyilvánítás szabadságát, a vallásszabadságot, a kulturális jogokat, a kisebbségek jogait általában, és különösen az ökumenikus pátriárka jogait és az Isztambulban, Imbroszon és Tenedoszon élő görög kisebbség jogait;

24. elvárja, hogy Törökország biztosítsa az igazságszolgáltatás teljes függetlenségét és megfelelő működését, azonnal számolja fel a kínzásokat és az embertelen bánásmódot, és tegyen hatékony erőfeszítéseket a nők jogainak előmozdítása és a nők elleni erőszak üldözése érdekében; sürgeti Törökországot, hogy biztosítson menedékhelyeket az erőszak által fenyegetett nők számára;

25. üdvözli Erdogan miniszterelnök pozitív megjegyzéseit a kurd kérdés demokratikus úton való rendezéséről; sajnálattal veszi tudomásul a biztonsági helyzet romlását a dél-keleti területeken a terrortámadások kiújulását követően; emlékezteti az összes érintett felet, hogy a további provokáció vagy az erőszak fokozódása nemcsak e térség lakosságát érintené súlyosan, de akadályt gördítene a tárgyalási folyamat elé is;

26. üdvözli a bírósági határozatot, amely megszünteti az Orhan Pamuk elleni eljárást, de elítéli a mások ellen a nem erőszakos véleménynyilvánításért folytatott további eljárásokat; ezért sürgeti, hogy a török hatóságok vizsgálják felül azokat a jogi rendelkezéseket, amelyeket alkalmazva az igazságszolgáltatás – még a nemrégiben elfogadott büntető törvénykönyv alapján is – időnként büntetőeljárásokat indít, és néhány esetben annak ellenére ítélt el személyeket, hogy véleményüknek nem erőszakos módon adtak hangot;

27. sajnálatát fejezi ki Törökországnak az EK–Törökország társulási megállapodás (ankarai megállapodás) kiegészítő jegyzőkönyvének aláírásakor tett egyoldalú nyilatkozata miatt; emlékezteti Törökországot, hogy az összes tagállam elismerése a csatlakozási folyamat szükséges része;

28. felhívja a török hatóságokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre az ankarai megállapodásból és a csatlakozási partnerség prioritásaiból következő rendelkezéseket, és késedelem nélkül töröljenek el minden, az áruk szabad mozgására vonatkozó korlátozást, amely többek között a Ciprusi Köztársaság zászlaja alatt hajózó hajókat, a Ciprusi Köztársaság kikötőiből kifutó, a török kikötőket megközelítő hajókat és a ciprusi repülőgépeket érinti; felhívja a török kormányt annak egyértelmű kinyilvánítására, hogy a megállapodás nem képezi a ratifikációs folyamat részét a török nemzetgyűlésben, és ezáltal tegye lehetővé az Európai Parlament számára az említett kiegészítő jegyzőkönyv ratifikálását;

29. üdvözli az Általános Ügyek Tanácsának 2006. február 27-i megállapodását a ciprusi török közösség gazdasági fejlődésének ösztönzésére szánt pénzügyi támogatási eszköz létrehozásáról szóló rendelet elfogadásáról; felhívja a Tanácsot, hogy a 2004. április 26-i tanácsi következtetések alapján, a luxemburgi elnökség alatt lefolytatott eszmecsere figyelembevételével, valamint a Ciprusi Köztársaság csatlakozási okmányának 10. jegyzőkönyve alapján tegyen újabb erőfeszítéseket a Ciprus északi területeire vonatkozó kereskedelmet könnyítő rendeletről szóló megállapodás elérése érdekében;

30. megerősíti álláspontját, miszerint a csatlakozási partnerség politikai kritériumokat érintő prioritásait a tárgyalások első szakaszában teljesíteni kell; megelégedéssel nyugtázza, hogy a Bizottság is támogatja ezt az álláspontot azzal, hogy kimondta: ezeket a kritériumokat egy-két éven belül teljesíteni kell; felhívja Törökországot, hogy a lehető leghamarabb nyújtson be menetrendet és az abban foglalt határidők betartásához szükséges intézkedéseket tartalmazó tervezetet; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy e prioritásoknak az időben történő végrehajtását tegye a tárgyalások előrehaladásának feltételévé;

31. elvárja, hogy Törökország ne akadályozza az EU–NATO Berlin Plusz megállapodás alkalmazását;

Horvátország

32. üdvözli az EU döntését, hogy megindítja a csatlakozási tárgyalásokat Horvátországgal 2005. októberében, amikor a volt Jugoszláviában elkövetett humanitárius bűncselekményeket vizsgáló nemzetközi törvényszék főügyésze úgy értékelte, hogy Horvátország teljes mértékben együttműködik, és elismerését fejezi ki az eddig elért haladásért; sürgeti a horvát hatóságokat, hogy folytassák a reformprogram végrehajtását, továbbra is teljes mértékben működjenek együtt a nemzetközi törvényszékekkel, és mindenre kiterjedően erősítsék meg igazgatási és igazságszolgáltatási képességeiket;

2006. március 16., csütörtök

33. üdvözlí, hogy a spanyol hatóságok elfogták Gotovina tábornokot; reméli, hogy ez további nyomást gyakorol Szerbiára és a Republika Srpskára annak érdekében, hogy teljes mértékben együttműködjenek a nemzetközi törvényszékkal, és hogy a bírósági tárgyalás hozzájárul az egykori Jugoszláviai Köztársaságban – Gotovina tábornok részvételével – zajló háborús események nyílt megvitatásához;

34. örömmel veszi tudomásul, hogy Horvátország teljesíti a szükséges politikai kritériumokat, de rámutat, hogy az ország komoly kihívásoknak néz elébe az igazságszolgáltatási reform terén, különös tekintettel az ügyhátalakra és a szerb vádlottak elleni etnikai alapú elfogultságot mutató ítéletekre a háborús bűnökkel kapcsolatos eljárásokban; hangsúlyozza továbbá, hogy fokozni kell a korrupció csökkentésére irányuló erőfeszítéseket, és a nemzeti kisebbségekről szóló alkotmányos törvény megléte mellett sürgős cselekvésre van szükség a romák helyzetének további javítása érdekében;

35. elismeri a regionális együttműködés terén elért haladást mind a Horvátország és a szomszédos országok kapcsolata, mind a regionális kezdeményezések tekintetében, úgy véli, hogy nagy lendületre volna szükség a folyamatban lévő kétoldalú, különösen a határ- és tulajdonkérdéssel kapcsolatos ügyek megoldására; arra kéri Horvátországot és Szlovéniát, hogy oldják meg kétoldalú problémáikat a jó szomszédság és a kölcsönös tisztelet jegyében; sajnálja, hogy a horvát kormány azon döntése ellenére, miszerint a parlamentnek ratifikálásra megküldi a Horvát Köztársaság és Bosznia kötött államhatárokról szóló megállapodás tervezetét, a megállapodást nem lehetett ratifikálni, a Republika Srpska a megállapodás bizonyos aspektusával szemben támasztott ellenvetései miatt; bátorítja mindkét ország kormányát, hogy folytassák a diplomáciai erőfeszítéseket a határkérdés végső rendezése irányában;

36. hangsúlyozza, hogy többet kell tenni a menekültek fenntartható hazatérését előmozdító feltételek megteremtése érdekében a menekültek visszatéréséről szóló említett sarajevói nyilatkozat keretein belül; üdvözlí e tekintetben a horvátországi EBESZ misszió, a horvát kormány, az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és a Bizottság horvátországi küldöttsége azon közös kezdeményezését, hogy folytassanak a menekültek visszatéréséről szóló tájékoztató kampányt; meggyőződése, hogy a különböző etnikai csoportok közti megbékélést aktívan elősegítő kezdeményezések az ország és az egész régió jövőbeni stabilitása szempontjából elengedhetetlenek;

37. üdvözlí, hogy Horvátországot működő piacgazdaságnak lehet tekinteni, és képes lesz megbirkózni a versennyel, amennyiben folytatja a reformok végrehajtását; felhívja Horvátország figyelmét a még létező gyenge pontjaira, így a túlzott állami beavatkozásra a gazdaságban és a közigazgatás bonyolult szabályaira és hiányosságaira, amelyek hátráltatják a fejlődést a magánszférában és a külföldi befektetések terén; kéri a horvát hatóságokat, hogy megkülönböztetés nélkül tegyék lehetővé az összes európai uniós polgárnak a ingatlanpiachoz történő hozzáférést;

38. üdvözlí a nemzeti alap létrehozásáról szóló egyetértési memorandum aláírását, amely megteremti a jogalapot az uniós előcsatlakozási támogatások decentralizált végrehajtási rendszerének bevezetéséhez;

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság

39. üdvözlí a Tanács döntését, miszerint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kapjon tagjelölti státuszt; úgy tekint erre, mint az ország által az ohridi megállapodás teljes mértékű megvalósítására, a szilárd, demokratikus, többnemzetiségű ország és társadalom létrehozására, az igazságszolgáltatási és rendőrségi szervezet reformjára és a hatékony piacgazdaság kialakítására tett erőfeszítéseinek megérdemelt elismerésére;

40. úgy ítéli meg, hogy különleges figyelmet kell fordítani további stratégiák kidolgozására az ohridi megállapodás megerősítése, és ezáltal az ország jövőbeni stabilitása érdekében;

41. megelégedéssel veszi tudomásul a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által az európai uniós szabványoknak és jogszabályoknak való megfelelés terén elért haladást; aggódik az olyan területeken megfigyelhető késlekedésért, mint az áruk szabad mozgása, a szellemi tulajdonjog, a versenypolitika és a pénzügyi szabályozás; csatlakozik a Bizottsághoz, amely sürgeti Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság hatóságait, hogy számos alapvető fontosságú területen fokozzák a jogszabályok végrehajtására tett erőfeszítéseket, így a bel- és igazságügyek terén, és hogy még a következő parlamenti választások előtt hajtsák végre az EBESZ/ODIHR ajánlásait; e tekintetben hangsúlyozza, hogy biztosítani kell: a választási bizottság és kiegészítő testületei mindenféle politikai beavatkozástól teljesen függetlenek legyenek, eközben pedig szem előtt tartásuk minden politikai párt érdekét és nézeteit;

2006. március 16., csütörtök

42. meggyőződése, hogy a közösségi vívmányok elfogadásának és a szükséges végrehajtási képességek fejlesztésének egymással párhuzamosan kell történnie, nehogy az EU jog hitelüket veszítse a nagyközönség szemében; ebben az összefüggésben Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és Horvátország között a tapasztalatok és a szakértelem megosztására irányuló együttműködést javasol;

43. felhívja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot, hogy Görögországgal közösen, építő és rugalmas módon találjon gyors, kölcsönösen elfogadható megoldást az ország nevének megoldatlan problémájára; úgy véli, hogy a köztársaság megnevezésének kérdése nem képez az ország további európai integrációja előtt álló akadályt;

Egyéb nyugat-balkáni országok

44. felidéli és teljes mértékben támogatja a 2003. június 19–20-i thesszaloniki Európai Tanács elnökségi következtetéseit, amelyekben az állam- és kormányfők ismételten kifejezték elhatározásukat, hogy teljes mértékben és hathatósan támogatják azon nyugat-balkáni államok európai perspektíváját, amelyek az EU szerves részévé válnak, amint teljesítik a felállított kritériumokat;

45. úgy véli, hogy az európai integrációs stratégia a Nyugat-Balkán – egy olyan európai régió, amelyet nemsokára kizárólag EU-s tagállamok határolnak – tartós békéjének és stabilitásának megteremtéséhez szükséges reformok megvalósításának legfőbb ösztönző eszköze;

46. úgy véli, hogy a Nyugat-Balkáni jövőbeni csatlakozása Európa hidegháború után újraegyesítése következő szakaszának tekinthető;

47. megjegyzi, hogy a Nyugat-Balkánra vonatkozó előcsatlakozási menetrend elkészítéséhez egyszerre kell részletes és konkrét, valamint a politikák által jobban vezérelt, ösztönző erejű megközelítést alkalmazni, amely figyelembe veszi a jellemzően gyenge központi állami intézményekkel rendelkező érintett országok sajátosságait, és előreláthatólag hosszú távon képes a reform lendületének fenntartására;

48. bátorítja a Bizottságot, hogy folytassa a régió részére nyújtott közösségi támogatás újragondolását, és összpontosítsa az európai uniós támogatást a hatékony államigazgatás és igazságszolgáltatás fejlesztésére, a modern, megkülönböztetés mentes oktatási rendszer kialakítására és végül a menekültek társadalmi és gazdasági beilleszkedését célzó intézkedések előmozdítására; úgy véli, hogy ezt a támogatást az érintett országok irányában egy jövőorientáltabb vízumpolitika érdekében is fel lehet használni, amelynek célja a szervezett bűnözés elleni küzdelem, ugyanakkor nem akadályozza az üzleti világ, a szociális partnerek, az oktatók és a tanulók határokon átnyúló csereprogramjait;

49. tudomásul veszi, hogy Albánia közel áll a stabilitási és társulási megállapodás tárgyalásainak befejezéséhez, ami tanúsítja az ország által az európai normáknak való megfelelés érdekében tett erőfeszítéseit, ugyanakkor sürgeti a politikai hatóságokat, hogy hajtsák végre az elfogadott törvényeket, és kézzelfogható eredményeket vár tőlük a korrupció elleni küzdelem és a szabad és független média előmozdítása terén még a megállapodás megkötése előtt; sürgeti az albán kormányt és a parlamentet, hogy a következő választásokig módosítsák a választójogi törvényt annak érdekében, hogy garantálják az albán állampolgárok által támogatott politikai erők méltányos parlamenti képviseletét, és megakadályozzák a taktikai szavazások jelenlegi gyakorlatát;

50. sürgeti a Bizottságot, hogy segítsen Albániának véget vetni a folyamatos vérbosszúknak, amelyek többek között megakadályozzák a gyermekeket abban, hogy iskolába járjanak, másokat pedig abban, hogy éljenek a szavazati joggal;

51. üdvözli az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa döntését, hogy megkezdí a stabilitási és társulási megállapodásra irányuló tárgyalásokat Bosznia és Hercegovinával, azonban sürgeti Bosznia és Hercegovina hatóságait, hogy a Bizottság és az érkező főképviselő támogatásával vizsgálják felül a Daytoni alkotmányos berendezkedést az állami szintű intézmények további megszilárdításával és annak biztosításával, hogy az igazságszolgáltatási, védelmi és rendőri szektorban a hatáskörök átadását megfelelő pénzügyi transzfer kísérje; hangsúlyozza, hogy ezeknek az alkotmányos reformoknak arra kell törekedniük, hogy a demokráciát és a hatékonyságot a képviseletiséggel és a többnemzetiségű alapokkal ötvözzék; sajnálattal veszi tudomásul a pártok között az ország alkotmányreformjáról folyó tárgyalásokban kialakult patthelyzetet és felkéri az új főképviselőt, hogy vesse latba befolyását a folyamat újrakezdéséhez; emlékezteti Bosznia és Hercegovina hatóságait, hogy a nemzetközi törvényszékekkel való együttműködés továbbra is alapvető követelmény az EU-val folytatott stabilitási és társulási megállapodásra irányuló tárgyalásokhoz;

2006. március 16., csütörtök

52. emlékeztet a volt főképviselő kijelentéseire, hogy Bosznia és Hercegovina végre maga mögött hagyja Daytont, és rendületlenül halad Európa felé; üdvözlí az új főképviselő, Christian Schwarz-Schilling úr által bemutatott állásfoglalást, amelynek célja jelentős politikai, társadalmi és gazdasági előrehaladás elérése az országban; úgy véli, hogy ebben az alapvető fontosságú szakaszban a közösségi támogatási programokat és a közös kül- és biztonságpolitikai missziókat össze kell hangolni, és ezért sürgeti az illetékes EU-szereplőket, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy az Európai Unió egységes hangon szóljon;

53. úgy ítéli meg, hogy a stabilitási és társulási megállapodás aláírására irányuló tárgyalások keretében elsőbbséget kell biztosítani annak, hogy csökkenjen a Bosznia-Hercegovina kormányzásába való nemzetközi beavatkozás szükségessége; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy gondosan készítse elő a főképviselő hivatalának felszámolását;

54. tiszteletben tartja a montenegrói hatóságok kívánságát, hogy Szerbia és Montenegró alkotmányos rendelkezéseivel és az európai normákkal összhangban népszavazást írjanak ki Montenegrónak az államszövetségben betöltött státuszával kapcsolatban; meggyőződése, hogy a kormánynak és az ellenzéknek az Európai Unió közbenjárásával sikerül majd közösen meghatározni a népszavazás megrendezésének körülményeit és módját, hogy a végeredmény mind nemzeti, mind nemzetközi szempontból teljesen legitim legyen; bármi legyen is a végeredmény, sürgeti a hatóságokat, hogy a két köztársaság szorosan és építő módon működjön együtt a stabilitási és társulási megállapodásra irányuló tárgyalások összefüggésében, és mindkettő hozzon intézkedéseket saját piaca teljes gazdasági integrációja érdekében;

55. elismeri a belgrádi hatóságok által az ENSZ-törvényszékkel való együttműködésben elért haladást; támogatja és megismétli az ENSZ főügyésze, Carla Del Ponte felhívását Ratko Mladics korábbi parancsnok és a Republika Srpska korábbi vezetője, Radovan Karadzics az ENSZ-törvényszéknek történő azonnali átadására vonatkozó felhívását; megismétli, hogy az ENSZ-törvényszékkel való teljes és aktív együttműködés alapvető előfeltétele a stabilitási és társulási megállapodásról folyó tárgyalások folytatásának, ezért sürgeti a szerb hatóságokat, hogy ne szalasszák el ezt a számukra felkínált lehetőséget, és eltökélten folytassák további európai integrációra irányuló politikájukat; emlékezteti őket arra, hogy alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az ENSZ-törvényszék iránti kormányzati politika teljes támogatást élvezzen az igazgatás, a rendőrség, az igazságszolgáltatás és a hadsereg minden szintjén;

56. megállapítja a vajdasági régió jelenlegi többnemzetiségű jellege megőrzésének stratégiai fontosságát;

57. üdvözlí, hogy az első tárgyalások a kölcsönös tisztelet jegyében zajlottak; aggodalommal tekint azonban arra, hogy – ahogy az az ENSZ főtitkári különleges megbízottjelentésében szerepel – a népcsoportok közötti kapcsolatok és a kisebbségi jogok helyzete, különösen a szerb és a roma kisebbség jogai tekintetében, továbbra is „gyászos”, és felhívja az Ideiglenes Önkormányzati Intézményeket, hogy nyújtsanak be javaslatokat a decentralizációs tárgyalások keretében e probléma megoldására;

58. a Bizottsághoz csatlakozva hangsúlyozza a Koszovó által elért haladást, ugyanakkor azonban az ENSZ normáinak végrehajtásában mutatkozó számos hiányosságot is;

59. emlékeztet arra, hogy a státuszról folyó tárgyalások lezárása az ENSZ normáinak való teljes megfelelést feltételezi, és egyetért a Tanáccsal abban, hogy a státuszkérdés megoldása csakis egy többnemzetiségű Koszovó lehet, amelyben minden állampolgár szabadon élhet, dolgozhat és utazhat, egy olyan Koszovó, amelynek területi integritását az ENSZ és az Európai Unió garantálja; hangsúlyozza, hogy a végső megállapodásnak elfogadhatónak kell lennie Koszovó lakosai számára; úgy véli, hogy a kérdésre Koszovó EU-s integrációjának fényében kell tekinteni és hozzá kell járulnia a régió békéjének, biztonságának és stabilitásának erősítéséhez;

60. úgy véli továbbá, hogy a végső státuszról szóló döntéshez a végrehajtásra vonatkozó menetrendnek kell társulnia, amely részletesen tartalmazza a régió destabilizációjának elkerüléséhez szükséges feltételeket;

61. sürgeti az Európai Uniót és a Bizottságot, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetével és a Kapcsolattartó Csoport összes tagjával (Franciaország, Németország, Oroszország, az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok) szoros együttműködésben játsszon vezető szerepet a Koszovó jövőbeli státuszát megvitató tárgyalásokban; úgy véli, hogy ezek a tárgyalások kihívást jelentenek az egész régió számára, és hogy minden érintett országnak támogatnia kell a folyamatot és annak eredményét;

*

* *

2006. március 16., csütörtök

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Törökország, Horvátország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, Albánia, Bosznia és Hercegovina, valamint Szerbia és Montenegró kormányainak és parlamentjeinek, a koszovói ideiglenes önkormányzatnak és az Egyesült Nemzetek Koszovói Missziójának.

P6_TA(2006)0097

ENSZ Emberi Jogi Bizottságának 62. ülészaka

Az Európai Parlament állásfoglalása az Emberi Jogi Tanácsról szóló tárgyalások eredményéről és az UNHCR 62. ülészakáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságáról szóló, 1996 óta elfogadott állásfoglalásaira, valamint az Európai Unió és az ENSZ közötti kapcsolatokról szóló, 2004. január 29-i ⁽¹⁾, az ENSZ reformjáról szóló, 2005. június 9-i ⁽²⁾ és a 2005. szeptember 14–16. között megrendezett ENSZ világ-csúcstalálkozó eredményeiről szóló, 2005. szeptember 29-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira,
  - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának (UNCHR) 62. ülészakára, amely a tervek szerint 2006. március 13. és április 21. között kerül megrendezésre,
  - tekintettel az ENSZ főtitkárának a veszélyekkel, kihívásokkal és változásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoportja által készített, a „Biztonságosabb világ: közös felelősségünk” című, 2004. december 1-jei jelentésére,
  - tekintettel az ENSZ főtitkárának „Nagyobb szabadság: útban a fejlődés, biztonság és az általános emberi jogok felé” című, 2005. március 21-i jelentésére,
  - tekintettel a 2005-ös ENSZ világ-csúcstalálkozó 2005. szeptember 16-i, New Yorkban elfogadott záródokumentumára, amelyben határozat született egy, az Emberi Jogi Bizottságot felváltó Emberi Jogi Tanács létrehozásáról és arról, hogy az ENSZ közgyűlésének elnökét megbízzák a Tanács megbízatásának és összetételének meghatározásával kapcsolatos tárgyalások lebonyolításával, amelyre minél hamarabb, még a 60. ülészak során sort kell keríteni,
  - tekintettel az ENSZ közgyűlése elnökének az Emberi Jogi Tanácsról szóló, 2006. február 23-án előterjesztett határozattervezetére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak fontos részét, és az európai egység és integritás egyik sarokkövét képezi,
- B. mivel az ENSZ – ma éppúgy, mint a múltban – az egyik legmegfelelőbb szervezet az emberi jogi kérdések és az emberiség előtt napjainkban álló kihívások átfogó kezelésére,
- C. mivel az Emberi Jogi Tanácsról (EJT) szóló határozattervezet több havi konszenzuseresés eredményeképp jött létre,
- D. mivel, noha a nyilvánított legfontosabb aggodalmakra nem ad választ, az Emberi Jogi Tanács hatékony platformot biztosíthatna az ENSZ keretein belül az emberi jogok védelmének megerősítésére és előmozdítására, amely célokat az eredmények tekintetében nem mindig sikerül az elvárt hatékonysággal elérni,

⁽¹⁾ HL C 96. E, 2004.4.21., 79. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0237.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0362.